

La vida eterna. Amén.

DOCTRINA

Arribem al final del camí del Credo, que no és un mur, sinó una porta oberta de bat a bat. En dir "crec en la vida eterna" i segellar-ho amb un "Amén", declarem quina és la destinació del nostre viatge.

1. No és una "durada", és una "qualitat"

De vegades imaginem l'eternitat com un temps que no s'acaba mai, cosa que pot sonar avorrit. Però la fe ens ensenya que és entrar a l' "**ara**" de Déu, on ja no hi ha passat per lamentar ni futur a témer.

És com aquell moment de felicitat tan profunda que desitjaries que el temps s'aturés. Això multiplica per l'infinit.

2. El "Cel" és una Persona

Més que un lloc amb núvols, el cel és una relació: **estar amb Crist**. Sant Agustí deia: "*Ens vas fer, Senyor, per a tu, i el nostre cor està inquiet fins que descansi en tu*". La vida eterna és la fi d'aquesta inquietud.

3. El "Amén": La nostra signatura personal

El Credo acaba amb aquesta paraula hebrea que significa "així és", "és veritat", "em fio". No és un punt final de resignació, sinó un **crit de confiança**. És posar la nostra vida a la roca d'aquestes veritats.

4. Una esperança que transforma el present

Creure a la vida eterna no ens fa desentendre'ns d'aquest món. Al contrari: qui sap que té un destí gloriós, cuida amb més amor el camí. L'esperança ens dóna forces per lluitar per la justícia i l'amor ara i aquí.

Per concloure

*"No vivim per morir, sinó que morim per viure plenament.
L'"Amén" és el 'sí' que dóna sentit a tots els nostres esforços
per ser millors cada dia".*